

De genezing van de blinde bedelaar - Lukas 18: 35 - 43

In onze maatschappij worden handicaps niet makkelijk geaccepteerd - in tegendeel. Er is een heel leger van zieke, zwakke en gehandicapte mensen die op plaatsen moeten leven buiten de zichtbare maatschappij, of die er zelf voor kiezen om buiten het zicht te blijven - wetend, dat ze worden nagestaard, uitgelachen of erger. We willen liefst niet met hun gebreken, hun pijn en hun verdriet geconfronteerd worden. Dat doen we niet alleen met mensen die fysieke gebreken hebben; meer nog met mensen die verward zijn. We willen ze niet zien. Ze verstoren onze gemoedsrust. We sluiten ze buiten of we sluiten ze op in een kliniek.

Zelden realiseren we ons, dat een handicap ook een aansporing kan zijn om geheel nieuwe vermogens te ontwikkelen. Denk bijvoorbeeld aan een blinde, die meer dan anderen het vermogen heeft ontwikkeld om te luisteren - zelfs achter de woorden. Een blinde noemde dat eens de 'morele muziek': de intentie die achter de woorden verborgen ligt. Of denk aan een dove, die scherper kan waarnemen dan anderen. Niet alleen fysieke, maar ook mentale gebreken vragen er om, ze tijdens het leven te ontwikkelen van een zwakte tot een kracht.

Een blinde bedelaar zit aan de kant van de weg. De mensen die ogen hebben om te zien, vertellen hem: 'Jezus de Nazoreeër gaat voorbij.' Maar de blinde ziet meer: hij roept Hem als enige bij Zijn ware naam: 'Jezus, Zoon Davids, ontferm U over mij!' De Zoon van David - dat is een van de namen van de Messias. De blinde herkent niet alleen de Mensenzoon, maar ook de Godszoon. Pas wanneer hij geheeld is van zijn fysieke blindheid, worden de anderen van hun geestelijke blindheid genezen en beginnen te zien, wat tot dat ogenblik voor hen verborgen was: 'En het gehele volk zag het en loofde God.' (Lukas 18: 43) De roep van de blinde bedelaar klinkt door de eeuwen heen aan het altaar: 'Kyrie Eleison!' - 'Heer, ontferm U over ons!' opdat wij beseffen, dat wij allen blind zijn opdat wij herkennen, dat Hij ons allen wil genezen.

Bastiaan Baan / 23 augustus 20202